

R:2

Deqê peyama rêzdar
Mistafa Hicrî bi...

R:4

Daxuyaniya bidawîhatina
kongireya 15'ê a PDKÎ

R:5

Îran di Sûriyê de çi
dike

R:7

Ehmedîniyad vê carê
nexwast bîr û raya...

Bidestveanîna Mafên
Netewî
Yên Gelê Kurd Di
Çarçoveya
Îranek Demokratîk û
Federal De

Hejmar: 192
9'ê Çiriya Pêşîn a 2012'an
Buha: 150 Tûmen

Agirî

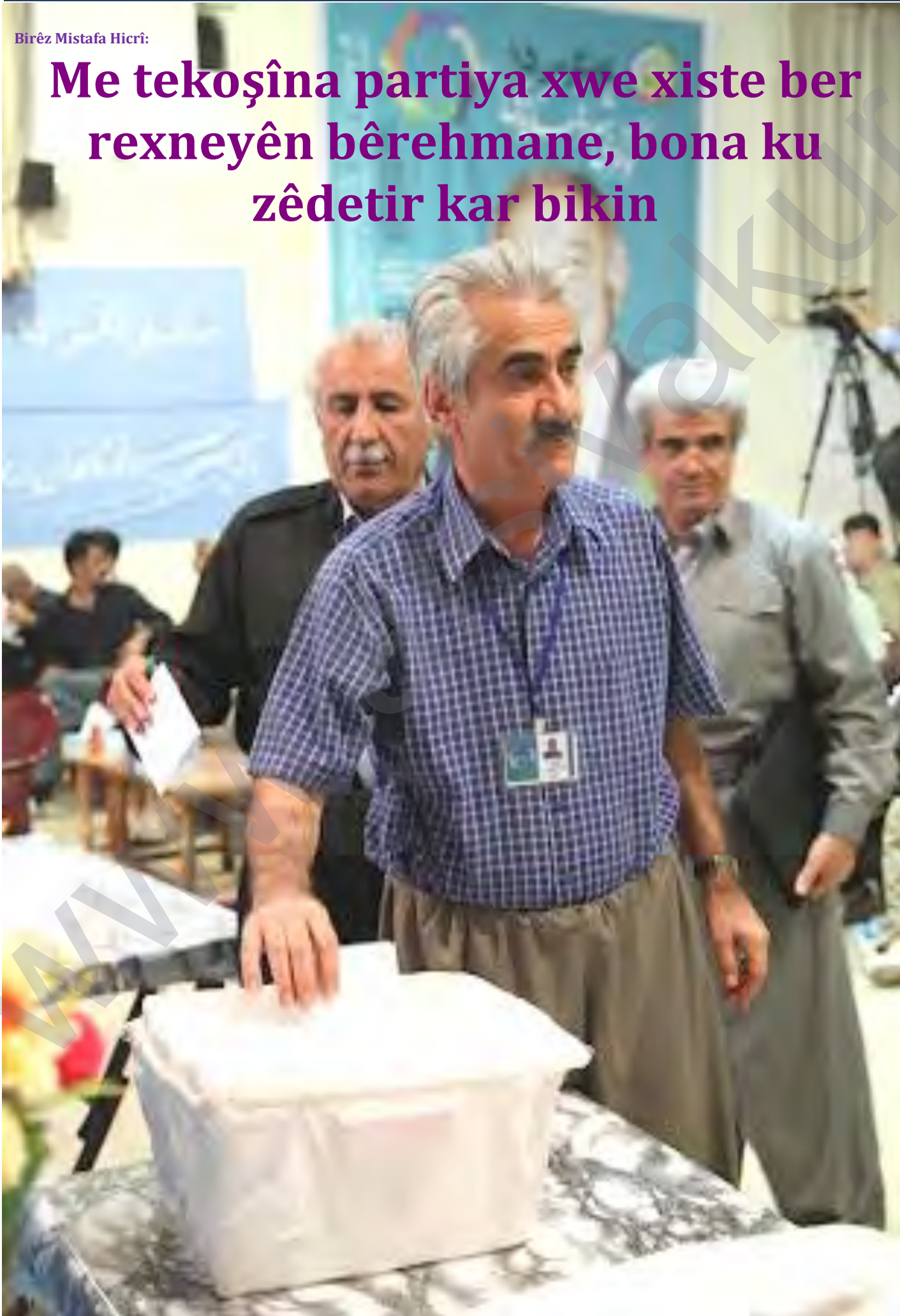
Kongireya 15'ê a PDKÎ ku roja 8'ê
Rezberê li jêr navê kongireya Dr.
Şerefkendî û li jêr dirûşma hewildan
bo yekrêzî li pêxema serkevtinê de
dest pêkiribû, roja 14'ê Rezberê
dawî bi karên xwe anî û
biryarnamê jî pesend kir. Deqê
vê biryarnamê li rûpela 4'ê de
hatiye.

Duheftînameyek siyasî, civakî, çandî û giştî ye ku Partiya Demokrat a Kurdistanana Îranê diweşîne

www.kurdistanmedia.com/kurdî

Birêz Mistafa Hicrî:

**Me tekoşîna partiya xwe xiste ber
rexneyên bêrehmane, bona ku
zêdetir kar bikin**

Sergotar

Rabûna bazariyan

Şehab Xalidî

Meşa nerazîbûnê a hefteya borî ya
bazariyan li Tehran û çend bajarên
din ên Îranê ji dîtingehên curbicur
ve hate şirovekirin, lê şiroveya herî
balkêş ew bû ku renga destê
dewleta Ehmedîniyad bixwe di
anîna bazariyan ji riya şandina
SMS'an ve bo ser seqama hebûye,
da ku bi vî awayî bikarin rewşê
weha aloz bikin ku pêşiya
destbiserkirina alîkarê yekem ê
Ehmedîniyad wate Mihemedriza
Rehîmî bigrin ku hukmê
destbiserkirina wî hatibû derkirin.

Lê Ehmedîniyad serkomarê rejîma
Îranê di konferanseke çapemeniyê
de ragehand ku sedema vê rewşa
aloz siyaseta aboriya dewletê nine,
belkû li encama tehrîma neftê û
tehrîma Banka Nawendî û herweha
şerê derûnî û propagandeyî li
navxwe de, erz buha bûye, û li
encam de nerizayetiyeke weha pêk
aniye.

Serbarê vê ku karnasên aborî
siyasetên aboriya dewleta
Ehmedîniyad wek çavkaniya wan
hemû kirzên aborî dizanin, lê heke
ew rewşa tenê li encama tehrîmên
DYA û hevalbendên wan li ser neft
û banka nawendî a Îranê jî be,
dîsan jî eva siyaseta dewleta
Ehmedîniyad û nizama wan bi giştî
ye ku bûye sedema dasepandina
wan tehrîman, ku giraniya bêqas û
daketina buhayê diravê Îranê û li
encam de nerizayetiya bazariyan lê
ketiye.

Xala balkêş ew e ku deshilatdarên
rejîmê ku li hemberî wan hemû
kirzên aborî û siyasî ên welat de
bêcare mane, berbûne canê
hevudin û her yek bi awayekê
dixwaze xwe li jêr barê wan kirzên
rizgar bike û tawana wan kirzên
bêxe stûyê aliyê din de.

Heke ew kirz bi taybetî di warê
aborî de berdewam bike, êdî
êminkirina rewşê bi zora hêzên
leşkerî tenê dikare dermaneke
êşbir bo heyameke kême be, ne bo
heta heta.

Deqê peyama rêzdar Mistafa Hicrî bi boneya bidawîhatina Kongireya 15'ê a PDKÎ

Hevalê birêz Mesûd Tek sekreterê giştî ê PSK'ê, dost û hevpeymanê me ê birêz! Heyeta rêzdar a Partiya Komeleya zehmetkêşên Kurdistanê! Hevalên Saziya Xebata Kurdistanê! Mamostayên birêz ên zankoyê! Kadr û pêşmergeyên birêz! Xûşk û birayên hêja! Silavek germ li we be û ez bixêrhatina we dikim

Her wek hûn dizanin kongireya PDKÎ li her çar salan carekê bi awayek asayî birêve diçe. Ew kongire yek ji kongireyên asayî bûye û bi xweşî ve bi serkevtin ve bidawî hat, wate jiber ku ew kongire bersivê serdemiyane bû bo xwast û daxwaz û tekoşîna evro a PDKÎ û sercem xelkê Kurdistanê, ew kongire hilgirê gellek mesajên serdemiyane û rohn û giring bûn, ji berî her tiştî kongire li jêr diruşma hewildan bo yekrêzî li pêxema serkevtinê de birêve çû. Naweroka vê peyamê wate em wek PDKÎ serkevtina PDKÎ li yekrêziyê de dibînin ku ew peyam êşkere dike, ku PDKÎ xwe ji bo rewşekê li Kurdistanê amade dike, ku tu partiyek deshilatê di destê xwe de qebze neke, belku paşeroja Kurdistanê, deshilata Kurdistanê, û hikumeta Kurdistanê a xelkê Kurdistanê, bi hemû tex û qatên xwe ve ye. Lewra peyama me yekrêzî û yekdemî ye ji ber ku em tev têde beşdar bin. Heke em dixwazin ku em hemû li deshilata dahatî a Kurdistanê de bi dengê xelkê xwe beşdar bin, tê wateyê ku bona amadekirina vê rewşê em hemû bona pêkhatina vê fezayê kar bikin, û hewlê jêre bidin.

Tu deshilat û tu partiyek nikare û civatên xelkê Kurdistanê îznê nadin ku bi tenê xwestek û daxwaziyên xwe bi ser xelkê de tehmîl bike, ku me bi wan bîr û bawer û lêkdaneweyên serdemiyane ew diruşm bo kongireya xwe hilbijartiyê. Ew peyam tenê diruşmek betal nine, belku ji çend mehan berî destpêkirina kongirê ve me hewil daye ku rewşek weha biafirînin, peymanek alîkariyê bi hevalên Komeleya Zehmetkêşên Kurdistanê re pêk bînin, ku bo yekem car li nav partiyên Kurdistanê Îranê de hevpeymaniyek weha tê çibicî kirin, û herweha peyama dostane û daxwazên me ên demokratîk ji

wan hevalên ku çend saln berî niha ji PDKÎ cuda bûne, û amadeyiya PDKÎ bona diyalogê, û çareseriya kêşeyên evro bi awayek serdemiyane, nîşaneyê wan bîr û baweriyên me ne, û em bi erkê xwe dizanin ku gelek pêngavên din jî di vî warî de hilgirin, û herweha me çavniherî heye ku saziyên din ên siyasî, kesayetiyên şoreşvan û azadîxwaz pêşwaziya vê bangewazê bikin, bona vê em tev bikarin, komelekî demokratîk û deshilatek serdemiyane li pêşeroja Kurdistanê de bîne cî, bi tecrobe wergirtina ji tewaya wan şasiyên ku li dîroka tevgera me de hebûne.

Peyamek din a Kongireya me ew bû ku em bi xelkê xwe û hevpeyman û hevalên xwe ragehînin, ku PDKÎ serbarê vê ku li jêr sîbera kar û tekoşîna kadr û pêşmerge û endam û alîgirên xwe de, li heyamê çar salên borî de serkevtin bi dest aniye, û pêngav ber bi pêşve avêtine, lê ew yek qet me razî nake, lewra me li vê beşê ji raporê ku li ser PDKÎ bas dike, me gellek êşkere tekoşîna partiya xwe xistiye ber rexneyan, rexneyek bêrehmane, ji ber ku me jêve ye em dibê pitir kar bikin, divêt serdemiyantir bin. Divêt proje û bernamên pêşkewtinxwazane ên zêdetir me hebin, bona gihîştina neteweya me bi armancên xwe ku çavniherî li me hene. Ya herî balkêş ewe bû ku ew peyam ku ji aliyê komîteya nawendî ve hate pesendkirin, û pêşkêşî kongireyê hate kirin, ji aliyê komîteya nawendî ve ku berpirsyarên beşên curbicir ên partiya me têde bûn hate qebûl kirin.

Li gorî derbasbûyîya ku ez li xizmeta xelkê Kurdistanê de bûm, dikarim bêjim ku ew karê partiya me li derheq kar û bernamên xwe, ne tenê li dîroka PDKÎ de, belkû li nav rêkxirawên Kurd ên Îranê, û heta dikarim bêjim ku li rojhilata navîn de jî bê hempa ye. Li vê raporê de me pesna xwe nekiriye, me serkevtinên xwe bi rûyê xelkê de nekêşane, belkû me bas ji kêr û kasiyan kiriye, û bi raya min ew şêwe rexnegirtina me ji xwe derwazeyek nû bi rûyê xelkê Kurdistanê de vedike.

Beşdarên hêja!

Em tev rêkxirawên Kurdistanê, û bi taybetî PDKÎ, wek civaka xwe, dema vê hindê hatiye ku li ciyê pesn kirina ji xwe, û rêznegirtina ji bîrûboçûnên cuda ku li civaka me de gellek zor e, li ciyê wan hemiyane de xwe rexne bikin, dema ku em rexneyan ji xwe digrin, ew yek tê wateyê ku hemû rastî li cem xelkê Kurdistanê ninin, li cem xelkê din jî ninin, wate em rêz digrin ji bîrûboçûnên cuda, hem li nav PDKÎ û hem jî li dervey PDKÎ.

Li heyamê heftiyek karê berdeyam ê kongire, ew der cihek hêvidarker bû bona binyatî kirina demokrasiyê li PDKÎ, zêdetir ji ya ku heye. Bîrûboçûnên cuda, selîqeyên cuda li ser komîteya nawendî, herweha li ser gelaleya bernamê û peyrewa navxwe a PDKÎ, bi awayek azad ketne ber lêkdaneweyê û cerahîkirinê. Min bîr ji vê fikir ku renga hinek ji vê xelkê ku çavniheriya encama kongirê ne, dirêjbûna vê kongirê bi nîgeranî ve lê binêrin, lê ez li vir de bas dikim ku sedem ew bû ku behsek demokratîk bû ku hijmarek zêde ji beşdarên kongirê têde beşdar bûn, lewra raporek ku bo navê kongirê û bernamê û peyrewa navxwe a PDKÎ ku vê bê bilavkirin û dê bigîje destê xelkê û hevalên me, encama lêkdaneweyê û azadane û serdemiyane, a piraniya endamên beşdar li vê kongireyê de û lê vê rewş û hewayê de ye ku li kongirê de pêk hat.

Ew bîr û bawer û boçûna ku PDKÎ bûye alahilgirê wê, berhemek gellek dilxweşker a din ji min re pêk anî, ew jî ew bû ku piştî bas û gengeşeyan li hilbijartinek azad û demokratîk de, PDKÎ li vê kongirê de rêberiyek hilbijart ku hem kesên genc û ciwan hatne nav de, ku

eva yek ji bernamên me ne ku kongire bi kongire, em rewşekê saz bikin li nav lawên xwe de, û qadê ji bo wan vekirî bihêlin ta ku bixwe tecrubeyan wergirin û bikevne gel kesên ku kar li gel wan bikin, bona vê ku bêne refa rêberiyê de, bibne gencên ezmûndîtî. Eva yek ji berhemên hilbijartinê bû, lê ya dilxwekertir ew bû ku PDKÎ nîşan da, ku ji bakûr heya başûra Kurdistanê Îranê bi xwe ve digre, jiberku pêkhatiya rêberiya nû ji selmasê ve têde heye ta ku Kirmaşanê.

Hevalên birêz! Hemwelatiyên hêja!

Me li kongireya Dr. Şerefkendî de tenê pêngavek hilgirtiyê, lê ew rê tenê bi PDKÎ bi tenê nagîje dawiyê. Belkû rizgariya Kurdistanê û pêkanîna rewşek dilxwaz ku em hemû kar jêre dikin, û li vê riyê de bi dehan hezar qurbanî hatiye dan, hewcehî bi beşdariya tev xelkê Kurdistanê heye. Bê guman li vê riyê de erkê me girîngtir e. Em wek PDKÎ hest bi vê giringiyê dikin û kongireya Dr. Şerefkendî pêşerojek li pêşiya me vekiriye, û riyek nîşanî me daye, ku em li gor hêz û şiyana xwe, û rewşa siyasiya herêmê ber bi pêşve herin.

Lê li vê riyê de me hewcehî bi beşdariya hemû rêkxirawên siyasî ên opozisyona azadîxwaz ê Kurd ên Îranê û tev xelkê Îranê heye. Ji ber ku em li ser vê bawerê ne ku em nikarin azad bin, û nikarin ji detsê zordariyê rizgar bin, jiber ku em bi hev re kar dikin. Xwediyên bîrûbaweriyên ayînî, demokrat, sosyalîst û her boçûnek din ku li Kurdistanê de heye, demekê dikarin boçûnên xwe ber bi pêşve bibin ku rewşek

Doma R:2

demokratîk pêk bînin ku em xelkê Kurdistanê xwediyê îdare û deshîlata xwe a herêma bin, û li Îranê de bikarin li çarçoveya yasayek demokratîk de wek hemwelatîyên din me li çarenivîsa neteweya xwe û welatê xwe de rol hebe. Lewra ew pêwîstiya bo alîkariyê bi singek vekirî û tehemolkirina bîrûboçûnên cuda li vî warî de, ji hemû demekê zêdetir xwe derxist. Dem jî gellek nemaye. Ew rêpêvînên ku li çend rojên borî li çend bajarên Îranê de û zêdetir bazariyan derheq rewşa xirap a aboriya Îranê birêve birin, peyamekê dide me, ku ew jî peyama hişyarkirinê ye û dibêje me ku dema tebayî û yekrêziyê hatiye û bûyer gellek ji vî biletir diçe pêş ku li ser me rawestin ku bizanin em çî demekê amade ne.

Lewra divêt em bi micidî ve mijûlî xwe amadekirinê bin û ew xwe amadekirin jî hewcehî bi

çandek nû heye. Heke em çî wek tak yan wek partiyên siyasî li hizra tolhildanê de bin, û xalên cuda li ber çavên me bin, yan em li hizra vî hindê de bin ku bi tenê li Kurdistanê de hemû kare bin, her ev yek dê bibe qedera me ku pêştir qedera me bû. Em bona vî ku bikarin ji wan guherînkariyên ku ji me tî çavniherîkirin ku gellek jî nakêşe, hewce ye ku em bihêz bin û hêz jî li yekgirtinê de ye. Peyama kongirê aliyê din jî heye ku ew jî ew bû ku me tenê bas ji Kurdistanê nekiryê, belkû Îran bi giştî ji me re girîng e, jiber ku her guherînek were pêş, berî hemiyan divêt li tewaya Îranê de were pêş. Lewra em derheq guherînkariyên Îranê jî bêxem nebûn.

Li vî kongirê de me ew peyama da hemwelatîyên azadîxwaz ên demokrat ku PDKÎ li pêxema yekrêzî û amadekirina projeyan bo Îranek demokratîk ku mafê tewaya neteweyan û girûpên ayîne bi hemû cudahiyan ve têde hebe, amade ye kar jêre bike herwek ku li rabihurî de me kar jêre kiriye, û ji niha ve

amade ne ku mayeyek zêdetir ji demên borî jî jêre danên, û li vî derheqê de destê alîkariyê bo tev azadîxwazên Îranê bi taybetî rêkxirawên azadîxwaz û pêşkevînxwaz dirêj bikin.

Heke me bawerî bê vî heye ku li Kurdistanê Îranê de tu partiyek nikare deshîlata Kurdistanê bidestve bigre û qezbe bike, herweha me bawerî bi vî heye ku ew serdem jî derbas bûye ku girûpek yan kesek li jêr her diruşmekê de carek din bibe hokarê zext û zordariyan bi ser neteweyên Îranê de, em bona avedankirina Îranek weha û bo Kurdistanek azad, divêt kar bikin û li vî derheqê de gellek mandînenasane kar dikin.

Dihare ez naxwazim vî basê gellek dirêj bikim jiber ku li rapora kongirê de me bas kiriye, em bo vî pêşerojê çî li Kurdistan û çî li Îranê de me rê û cih diyarî kirine, û pêşniyar û bername me dane, û berî hemiyan bo PDKÎ. Hêvîdarim ku em bi beşdariya hemû aliyane

bikarin vî riyê bipîvin û bikarin bi wan armancên ku malbatên şehîdan çavniherî hene û riha şehîdên me ji me daxwaz dikin, bigîjin û bi serbilindane şahidê bextewerî û asayiş û azadiyê li nan neteweya xwe de bin.

Carek din sipas bo beşdariya we, û hêvîdarim ku hevalên me li refa PDKÎ, û heval û hevalbendên me û rêkxirawên siyasî ên Kurdistanê Îranê, û herweha azadîxwazên Îranê bi giştî rûpelek nû ji bername û birkirinê, û alîkariya demokratîk bi hev re hildin û tenê ew yek riya serkevtinê ye, û li dawiyê de bixêrhatina heyeta birêz komeleya zehmetkêşên Kurdistanê Îranê dikim, ku li vî rêûresma me de beşdar in, û herweha carek din bixêrhatina tev rêkxirawên siyasî û mêhvanên birêz dikim, min jêve ye ku beşdariya we nîşaneya dostatîta zêdetir, giraniyek zêdetir û hevpeymanîya zêdetir, bo lihevnezişkûn bi niyeta gihîştina bi wan armancan in ku min li vir de bas kir. Ez we hemiyan bi xwedayê mezin dispêrim û sipasiya we dikim, li jiyana we ya şexsî de hêviya selametiye û li rêbaza azadiya Kurdistanê û hizbî de daxwaza serkevtinê ji we re dikim.

Peyama rêzdar mela Hesên Şêweselî bo kongireya pazdê a PDKÎ

Hevalên rêzdar, tev beşdarên kongireya pazdê a PDKÎ!

Min ji kûrahiya dil ve rêz û hurmet ji we re heye, û hez ji dîtina we dikim. Ez gellek kêfxweş im ku di demekê de nûçeya destpêkirina kongireya we ya pazdê dibîsim ku elinda xebat û tekoşîna gelên herêma geş û rohn û rohtir bûye, û telisma seherkerên vî herêma yek li pey yekê pûç dibin, û piştî herifîna koşka hejmarek berçav ji sitemkarên ser topa vî cîhanê, yek ji xwînmijên herfî kîneyî ên

dîroka hevçerx, wate malbata cînayetkare Esed ber bi sernixûniya yekcarî, wek pêşengê hevalbendên nêzik ên xwe, mijûle ber bi kirsanka dîrokê ve diçe.

Ji vî demê hestiyar de şanaziye dikim ku partiya me, çî li astê navxwe û çî jî li pêwendîya bi hêzên Kurdistanî re li ser guhdarîkirin û diyalogê, ne wek tenazol û paşekêşe, belku wek huner û mentiqek bi bandor, pêdagiryê dike, ku ez li wir de curetek baş li piştî vî helwesta cesurane de hest pê dikim.

Ez xatircem im ku partiya me li asta navxwe de gihîştîye vî encamê ku lihevnezişkûn bi armanca destveanîna poanên takekesî, xwe guheşîn bo gihîştina bi kopka deshîlata rêkxistinî, bi heman armancî, û dîsan nêzîbûna bi hevudin bi armanca poanên modelek nû, li aliyê din jî hereketên bêçîne û bê lêkdanewe û girêbestên ne mentiqî, û hereketên nimayîşî, tu yek ji wan nikarin nusxeyên şefaîner bin.

Hemû aliyek vî yekê bi rohnî dizanin ku bi kurdî û bi kurtî, diramatîzekirina bûyerên biçûk û ne giring,

Romantîzakirina rastiyên tal, debil standardbûn, yan banek û duhewa bûn, siyaseta bi hev re kirin û bikaranîna stayla du pêwaneyî ji bilî alozkirina pêwendîyan, û şikest û nakamî, tu encamek wê tunabe.

Ez xatircem im ku partiya me wek demên borî, kerbvebûna ji yektir û ji yek veqetiyar, mifahwergirtin ji siyaseta ji hev veqetiyar wek sîlaheke îstîtarîkirîye sîtratîjîkî a lêdan û tîkdan û tîrşkirina zewq û hezkirina cemawerê Kurdistanê bi hêla sor dizane. Em des bi doa ne ku partiya me mêtodek weha danê û sitaylekê biafirîne ku şûr û şemşîra duserî a birrîkirinê hêzek weha têde nemîne, hekî ne birînen kevn wê dîsan bikelin.

Em çavniher in karek weha bihê kirin ku ew çeka jengawî li tarîtiya dîrokê de, toza heta hetayî li ser ronê. Bona vî ku zortir bikarin bo destvanîna aştiya rastîn û yekrêzî û hevdengî û hemahengî û sergirtina xewn û hêviyên belengazên Kurdistanê, pêngavên rohn û şefaf bîr hilgirtin. Me hemiya baweriyek kûr bi vî yekê heye ku tarîti û mij û

dûman herçend berfireh, û çirr be, nikare ronahiya meşxela hêviya azadîxwazên Kurdistanê bixendiqîne.

Şerwanên cesûr ên evro li qada berxwedaniya dijwar de, mîratgirê wan pehlewanan in ku qada şerê di navbera heq û neheq û tarîti û ronahiye de, wek vî ku qumek avê bixon, li ber çavê me hemiyan dilxwazane û xobexşane, şerbeta nemanê vexwarin û min jî serê xwe li ber xaka li ber piyên wan danî. Heta dayîkên cergsoz ên Kurdistanê li ser rewane kirina deste deste ya gulên hêviyên xwe bo qada germ ya şer li Kurdistanê weha pêdagir bin, alaya xebata Kurdî û mîratîyê wê her bilind bimîne.

Silav ji aştiya rastîn û bê girê, serkeve kongireya pazdê a PDKÎ. Serkeve xebata sext û xûnîn ya gelên Sûriyê û tewaya gelên wê cîhanê, hiloşe komara Îslamiya Îranê, na bo dujminatî û veqetiyane.

Mamosta Hesên Şêweselî
08.09.2012

Daxuyaniya bidawîhatina kongireya 15'ê ya PDKÎ

**Hemwelatîyên hêja!
Xelkê azadîxwaz ê Kurdistanê!**

Kongireya 15'ê a PDKÎ roja şemiyê 8' Rezbera 1391'an a Rojî bi beşdariya endamên kongirê û hijmarek mêhvanan dest bi karên xwe kir. Kongireya 15'ê a PDKÎ li pêvajoya asayî a kongirê û organîzasyona demokratîk a PDKÎ, li dema xwe û li gorî pêrewa navxwe a PDKÎ birêve çû.

Li rêuressma vekirina kongirê de peyama vekirina kongirê ji aliyê rêzdar Riza Xeyatî ve hate pêşkêşkirin. Piştî pêşkêşkirina rapora komîteya amadekar a kongireya 15'ê, birêz Mistefa Hicrî rapora komîteya nawendî pêşkêş kir û tede pêşniyar hatibû kirin ku kongireya 15'ê li jêr navê kongireya Dr. Şerefkendî û li jêr diruşma hewildan bo yekrêzî li pêxema serkevtinê de nirêve here, ku ji aliyê endamên kongirê ve hate pesendkirin.

Li rojên birêveçûna kongirê de destpê rapora komîteya nawendî bo kongireya pazdê kete ber bas û endamên kongirê bi awayek berşav û çalak hemû aliyên raporê lêk dan, û di behs û gotûbêjek vekirî û azad de, kongirê sê rojên berdewam li ser vê raporê kar kir û li dawiyê de ji aliyê kongirê ve hate pesend kirin.

Rapora komîteya nawendî tevî giringîdan bi siyasîten cihanî, û binemayên guhertinên siyasî û aborî, û pêwendiyên li cihanê de bas ji bandora wan guherînên cihanî li ser Rohhilata Navîn kir, û tede tevî berhevdanek hûr û hemî aliyane ên bakûra Afrîqa û rojhilata navîn, bi geşbînî ve çav li bizavên rûxana dîktatoran û beşdariya xelkê

li dîharîkirina çarenûsa xwe de kiribû.

Li beşek din ji raporê tevî nirxandina hemû aliyane a rewşa siyasî, aborî, civakî û çandî a Îranê rejîma Îranê wek rejîmeke ber bi lawazî û bi tenê mayî hatibû nasîn û tede tevî rexnegirtina ji opozisyona rejîma Îranê ku nekariye yekrêz û yekgirtî be, pê li ser pêngavên bi kiryar ên zêdetir li vê derheqê de dagirtibû.

Piştî behsa li ser raporê bas ji rewşa Kurd û Kurdistanê û guhertinên di vê derheqê de hatibû kirin, û hêvîdariya bi ber bi pêşve çûna rewşa pirsra Kurd hatibû nîşan dan.

Piştî behsa li ser rapora komîteya nawendî ku bi awayek demokratîk û îroyîn rexne li karûbarê hizbê û rêberiyê girtibû, pêşniyar ji bo çareseriyê arîşeyan xistibû ber bas.

Piştî vê karê kongirê baskirina li ser bername û pêrewa navxwe a PDKÎ bû, ku lê vê beşa kar de endamên kongirê bi awayek çalak li bas û diyaloga çaksazîxwazane de beşdar bûn û piştî çend roj karê berdewam bername û peyrewa PDKÎ ji hate pesendkirin.

Li beşek din a pêvajoya karê kongirê de, komîsyonên peyama, sikala û biryaran, raporên xwe dan û biryar û rasipardeyên pêwîst ji aliyê kongirê ve hatin pesendkirin.

Hêjayî basê ye ku li naweroka karê kongirê de hijmarek berçav ji peyamênkesayetî û rêkxiraw û layenên bihanî û Îranî û Kurdistanî, ko bo kongirê hatibûn şandin, pêşkêş bi kongirê hatin kirin.

Xalek din a giring a kongireya 15'ê a PDKÎ beşdariya hijmarek mêhvanên dervey PDKÎ bûn ku ji kesayetiyên pispore û şareza yê zanistî pêk hatibûn û li pêvajoya karê kongireya Şerefkendî de bi pêşniyar û têdîtinên xwe karîn alîkarê pêşveçûna baştir a karê kongirê û pîrr nawerokbûna basên kongirê bin.

Beşa dawiya karê kongirê pêk hatibû ji hîlbijartina rêberiyek nû ku li rewtek demokratîk û azad de, hijmarek endamênkongirê ku xwe ji bo endametiya rêberiya PDKÎ berbijar kiribûn û li encam de heşt kes li derveyê welat û 25 kes li Kurdistanê

wek endamên rêberiya PDKÎ hatin hîlbijartin û erkê birêvebirina siyasî û rasipardeyên kongireya pazdê a PDKÎ girtne stûyê xwe. Li roja dawiya karê kongirê de komîteya nawendî hîlbijartiya kongireya 15 li yekem pîlnoma xwe de hevalê rêzdar Mistefa Hicrî wek sekreterê giştî ê PDKÎ hîlbijart û bi kongirê da nasandin.

Hemwelatîyên hêja!
Kongireya PDKÎ li rewşek geşbîn bi bûyeran û guhertina birêve çû, û tevî nirxandina hemû aliyane a rewşa evro dilxweş bi piştevaniya xelkê Kurdistanê ji partiya hezkirî a xwe, wate PDKÎ li ser erk û wefadariya PDKÎ bi rêbaza demokratîk û netewî û xebatkarane pêdagirî kiriye û peyama yekrêzî arasteyê rêkxiraw û aliyên siyasî ên Kurdistan û Îranê kiriye û komîteya nawendî a PDKÎ hîlbijartiyê kongireyek weha tevî pêdagiriyê li ser pîrensîpên netewî û demokratîk ên xwe bi erkê li ser milê xwe dizane ku li pêxema gihîta bi armancên neteweya Kurd û neteweyên Îranê, hem xebata çirrtir û hem jî pêngavên bi kiryartir bona yekrêzî û jêwpewendiyên demokratîk hilgire û peyama wefadariyê ji bo tev azadîxwazên Kurd û malbatên şehîdan û girtiyên siyasî ên Kurd û tev girtiyên siyasî ên Îranê û herweha peyama pîrozbahiyê ji bo endam û alîgirên PDKÎ li her cihek ve cihanê dişîne.

Yekrêz û qahîmtir be refa xebatkarên Kurd Serkevtin ji azadîxwazên Îranê re Neman bo komara Îslamiya Îranê Komîteya Nawendî a PDKÎ
17.07.1391
08.10.2012

Biryarnameya kongireya 15'ê a PDKÎ

Kongireya 15'ê a PDKÎ Kongireya Şerefkendî, tevî pesendkirina hejmarek biryar û hinek rasipardeyan, bo rêberiya hîlbijartî a vê Kongirê bi armanca pêngavhilgirtina ji bo cîbicîkirina wan, siyaseta rêberiya hîlbijartiya kongireya çardê a PDKÎ, derheq diyaloga tevî wan hevalên ku şeş sal berî niha ji refên PDKÎ cuda bûn, û herweha wajokirina rêvevînameya bi Komeleya Zehmetkêşên Kurdistanê Îranê re, pesend kir, û dirêjîdana bi vê

pêvajoyê xiste stûyê rêberiya nû a PDKÎ.

Herweha hewildan bo nêzîkî û alîkariya bi partî û aliyên siyasî ên Kurd li Kurdistana Îranê û domandina gotûbêjan bi partî û aliyên siyasî û kesayetiyên azadîxwaz û demokrat ên opozisyona Îranî re, wek erkê rêberiya taze hîlbijartî a Kongireya pazdê hate destnîşan kirin.

Peyama birêz Riza Xeyatî di dema vekirina kongireya 15'ê a PDKÎ de

Beşdarên birêz!

Ez Riza Xeyatî kadrê kevnar ê PDKÎ kêfxweş im ku piştî 32 sal xizmeta bi tevgera neteweya Kurd û PDKÎ, şanaziya vekirina kongireya 15'ê a PDKÎ bi min hate dan, bitaybet wek azadîxwazekî Turk ê Azerî, xelata zehmetên salên borî li refên

PDKÎ, wek wefadarî û rewabîniya bo vî karê hêja werdigram.

Bawer bikin ku ew demên xweş ne tenê ez ji bîr nakim, belkû min han didin ku demên mayî ji jiyana xwe jî her di vê riyê de derbas bikim û heya min hêz û şiyar hebe xebata xwe bidomînim.

Ez tevgera netewî a Kurd wek tevgerêkî heqxwazane dizanim ku taybetmendiyên PDKÎ ez û ên wek min ber bi aliyê xwe ve kêşane. Ez ji rêberên PDKÎ gellek hîn bûme û min yad û bîra Qazî, Qasimlo, û Şerefkendî li dilê xwe de zindî hêla ye. Ez bi hevçeperiya bi we tewayan re şanaziyê dikim.

Ez hêvîdarim ku kongire bi deskevtên zêdetir ve pêngavan havêje, û li hevpeşgaviya bi neteweyên din, bi taybetî Turkên Azerî re serkevtî be.

Tevî pîrezbahiya ji we hemiyar û neteweya Kurd serkevtina zêdetir ji kongireya we re hêvî dikim, û ji vê lutfa ku we derheq bi min kir, gellek siyapasdar im.

Tevî sipasiya dubare Pêşmergê kevnar ê PDKÎ Muhendis Riza Xeyatî

Îran di Sûriyê de çi dike

W ji Îngilîzî:
Muitesem Nûranî

"Bûna Sipaha Quds li Sûriyê belgeya haşahilnegir ya piştevaniya Îranê ji rejîma Beşar Esed e".

Heta wan dawiyane jî destêwerdana leşkerî ya rejîma Îranê li Sûriyê de li jêr perdeya şik û gumanê de hatibû veşartin. Gellek kes jêre pirsyar bû ku gelo tu bêjî rejîma Îranê li nav karûbarê Sûriyê de destêwerdana leşkerî bike?

Dema ku havîna borî televîzyona Elerebiye dîmenê wan 48 Îraniyên ku li nêzîk bajarê Dîmeşqê ji aliyê arteş Azad ya Sûriyê ve bi dîl hatibûn girtin nîşan dan, berdevkê erteşa Azad ragerhand ku ew kesane bi giştî endamên sipaha Pasdaran a rejîma Îranê ne.

Ew kesane hinek xerîte û belgeyên sipaha Pasdaran ji destê wan hatine girtin û heta ew yeka jî got ku ew kesane zêdetir ji 150 kesî bûn bo komkirina zanyariyan hatine û hewkariya rejîma Esed dikin.

Lê karbidestên rejîma Îranê haşa ji vê yekê kirin û dibêjin ku ew kesane ziyaretkerên Îranî ne û ji bo ziyaretê hatine, û palpiştiya rejîma Îranê bo Sûriyê tenê li çarçoveya malî û exlaqî de ye.

Bi her hal li wan çend mehên borî de guhertinên berçav li rabûn û rûniştina karbidestên Îranê de berçav dikeve û amadebûna hêzên Îranê li Sûriyê de nîşan dide. Roja 16'ê Îlona 2012 Mihemed Ceiferî fermanderê Sipaha Pasdaran ragehand ku Sipaha Quds ku baskê Sipaha Pasdaran e, bona çalakîyên leşkerî li derveyî sînorên Îranê niha li Sûriyê de

ye. Herweha ragehand ku ew yek nayê vê wateyê ku li Sûriyê de destêwerdana leşkerî bike, ew hêza tenê bi armanca rawêjkarî û yarmetiya wî welatî li wir e.

Her çend roja paştir Ramîn Mêhmanperest berdevkê wezaretê Ceiferî bi tu awayekî bi wateya amadeyiya leşkerî ya Îranê bona destêwerdana nav karûbarê herêm û Sûriyê de nine, li nav axavtina karbidestên rejîma Îranê cudahiyeke berçav heye. wan siyaseta lêdana li nal û bizmar herduyan girtine pêş, û bi qewlê xwe zîrekatiyê dikin, lê nizanin kê wê her tişt zû eşkere be.

Her piştî vê yekê Îsmail Qaanî cihgirê fermanderê Sipaha Quds li gotûbêja bi nûçegihaniya Îsna re ku beşek ji vê gotûbêjê guherî ye dibêje, heya wê demê emli Sûriyê de nebûn, kuştara xelkê ji aliyê opozisyonê ve gellek zor bû, lê bi amadebûna rejîma Îranê bi awayê fizîkî û ne fizîkî, me pêşiya wan kuştaran girtiye.

Li gor nûçegihaniya Royterz ku roja 20'ê Îlonê nivîsand, kopiya rapora nihênî ya yek ji rêxirawên îtîlaatî ên rojawayî ketiye dest wan, bas ji hewkariya leşkerî û teslîhatiya rejîma Îranê bo Sûriyê dike. Royterz li gorî vê rapora nihênî dinivîse ku Îran ji riya Îraqê ve û biriya balafirên medenî, rojane dehan ton çek û teqemeniyên leşkerî û gellek endamên Sipaha Pasdarn dişinme Sûriyê.

Li gorî nûşeyan Îran bona hinardeya çek û teqemeniyên leşkerî ji Îranê ve bo Sûriyê bi armanca teyarkirina hêzên Esed, bo piştevaniya ji hêzên wan bo tepeseriya zêdetir ya neraziyan mifahê werdigre.

Ji aliyekî din ve renga wezaretê karê derve a Îranê ew hereketa Sipaha Pasdaran gellek pê xweş nebe, ku Îran li Sûriyê de destêwerdana leşkerî dike û ji vê yekê nerazî ye ku nebe ew kiriyara Sipaha Quds encamek nebaş, li pey xwe re bo Îranê hebe, lê Sipaha Pasdaran bo xwe biryara xwe di vê

derheqê de dide, û li çarçoveya siyaseta Wezaretê Derve de naçe pêş.

Ew tewaw siyasetek cuda ye, ku ji aliyekê Sipah destêwerdana leşkerî li nav Sûriyê de dike, û ji aliyekî din ve wezaretê derve a Îranê bi awayekî sistematîk dixwaze navbeynkariyê di navbera hikumet û opozisyonê Sûriyê de bike.

Li gorî nûçeya Wall Street Journal di wan çend rojan de sertîp Husên Hemedaniyan ku jineralekî kevnar e, şandiye ji bo çavdêriya karê Sipaha Quds li Sûriyê de. Lewra ew hilbijartine.

Jiber ku kesekî xwedî ezmûn e, hem li şerê ran û Îraqê de û hem jî li serkûta tevgera Kurd li rojhilatê Kurdistanê de ku li dehka 60 û 70'î di holê de bû, ji aliyekî din ve Hemedaniyan berberkaniya vê şoreşa mexmelî kir ku piştî hilbijartinên sala 1388 li Tehran û bajarên din de serî hilda.

Herçend Hemedaniyan ezmûna tepeserkirinê heye lê rewşa Sûriyê gellek ji vê xiraptir e ku bi kuştarê were kontrol kirin. Jiber ku li gel vê ku Îran tewaya hêza xwe bi kar tîne, bona vê rejîma Beşar Esed nehiloşe, û bereya berxwedaniyê bihêz bike, opozisyonê Sûriyê jî rojbiroj bihêz dibe, ew jî li riya Turkiyê û Erebiyana Seudî û Qeter û welatên din ên kendavê ve çek û teqemeniyên modern ên şer bi dest dixin, bi vî halî ne tenê Îran ne tenê alîkariya arambûna rewşa Sûriyê nade belkû rojbiroj rewşa navxwe a Sûriyê xiraptir dibe.

Tevî wan hemiyan jî Îran bi vê sanahiyeke nasekine, ji ber ku Îran li ser vê bawerê ye ku sînorên wê gelek ji vê yekê berfiretir e ku bi çav tê dîtin, ew her li destpêka şoreşê pêve dibêjin ku divêt sînorên coxrafîyayî nemînin û sînorên îdeolojîkî bêne avakirin û şoreşa Îslamî bo derve dişin.

Bi taybet ku Sûriyê beşek ji hilala Şîe ye, û ew hilala Şîe ku piştî nema Sedam pêk hat û Şîeyên Îraq, Lubnan û Sûriyê bi xwe ve digre, divêt were parastin.

Jiber ku Sûriyê ji Îranê re gellek girîng e, hem pira li navbera Hizbullaha Lubnan û girapên binajo ên din, û hem pira navbera Îran û cîhana Erebiyê, û hem jî cînarê Îsrailê ye, tevî vê yekê jî Îran ji vê nîgeran e ku ew rewta ku bi Buhara Erebiyê naskirî ye, û li Tunis, Lîbî, Mîsr û Yemenê de serî hilda û piştê gihîştê Sûriyê, piştê goviya Îranê bê.

Ji aliyekî din ve jî bi nemana Sûriyê pereke Îranê dişkê û bi herifîna vê pirê, bereya Moqawimetê têk dişkê, û li her warekî de zirar ji Îranê re heye. Îran gellek ji vê pêvajoya Sûriyê nîgeran e.

Çavkanî:

www.foreignpolicy.com
www.wsj.com

Peyama Xatû Nesrîn Qasimlo bo kongireya 15'ê a PDKÎ

**Xortên Neteweya Kurd!
Hevalên PDKÎ!
Hevalên rêzdar!**
Kongireya we ya pazdê hat û ew yek jî

selmînerê vê rastiyê ye ku PDKÎ li ser xebata xwe berdeham e, û eva jî bûye sedema dilxweşiya neteweya Kurd û herweha dilxweşiya min.

Neteweya Kurd ku pitir ji 33 sal e li jêr deshîlata bêrehmane a Axûndsan de eş û azarê dikişîne, hêvî bi we heye, ji ber ku ji bilî we xortên xebatkar tu kesek din çinine.

PDKÎ bi dirêjahiya dîroka pîrr ji şanazî a xwe evraz û nişîvên zaf birrîne, lê li hemû demekê de gellek pêdagirane berbirûyê astengan bûye û her dem amade bûye û xebata xwe ber bi pêşve birîye.

Sirûda neteweyî a Kurd dibêje: "kes nebêje kurd mirî ye Kurd zindî ye". Her kurdekî welatperwer bi serbilindî û

çavê pîrr ji rondik ve vê yekê dibêje.

Vê yekê dizane ku hemwelatîyên wê bi xwîna xwe dara hebûna neteweya xwe avdanî kirine, û neteweya wê çiqas azar kêşaye.

Her kurdekî welatperwer şanaziyê bi rabihuriya neteweya xwe dike, û li hemem dem de xebatê bi tenê riya azadiyê dizane.

Vê yekê dizane ku armanc ji xebatê rizgariya niştiman e, û li vê niştimana rizgarkirî de berçavgirtina mafê mirov yek ji bingehên sereke ê demokrasîyê ye, û dema vê hatiye ku nexwendewarî û kêmxwendewarî bê binbirr kirin, ji bona vê ku ew diradeyên kirêt çî did ema xebat û çî di dema aştiyê de dibe astenga li ser

riya serkevtinê.

Hûn xortên xebatkare Kurd hêvî û awata nîfşên pêşiya xwe û xelkê belengaze xwe ne. Hûn mîratgerên rêberên jêhatî û xebatkar ên fîdakar in.

Ev mîratê giranbuha hem cihê şanaziyê ye û hem jî sedema pîrr nawerokbûn û kûrbûna xebata rizgarîxwaziya we ye.

Kongireya we pîrr nawerok be Serkevtî bin

Nesrîn Qasimlo
06.07.2012

Şerê deshilatê û rewşa Refsencanî

N: Teqî Rûzbêh
W: Rûken

Destpêka qonaxêke pîrr ji evraz û nişîv, ku bi awayek berbiçav bi destbiserkirina zarokên

Refsencanî dest pêkir. Jêhelçûna stêrka bextê Ehmedîniyad, pêvajoya kontrol û kêmbûna hêz û deshilatê dezgeha birêveberiyê, bûye sedema pêkhatina rewşekê ku bandên rikeber li pêkhatiya deshilatê de hewil didin ku her yek ji wan beşek zêde bi dest bixe, û her ji niha pêve wajo xwe li ser pêvajoya qonaxa hestiyar heta hilbijartina li pêşiya me ya serkomariyê bide.

Li vê rikeberiya çirrkirî de piyê Xamineyî, Refsencanî, Eniya yekgirtî ya Paydarî û bitaybetî usulgerayên

sunnetî li holê de ye, ku her yek ji wan hewlekî bêqas dane bona vê ku hevçax her sê dezgehên birêveberî, dadwerî û yasadaniyê bi destve bigrin.

Hewildan û kiryarên curbicur bona amadekirina qada hilbijartina serkomariya Îranê bo du îstikvanên berbiçav û pêkanîna rewşa hewce bo pêşgirtina ji her cure hatinek pêşbînînekirî wek mêhvanek nexwandî, her ji niha ve dest pêkiriye. Ew du aliyên mezin û berbiçav jî di rastî de Eniya Paydarî û usulgerayên sunnetî ne, ku niha jî dezgeha dadwerî û parlemanto di destê wan de ye.

Pêdagiriya li ser rolê Mêhdî Haşimî li raperîna sala 1388'an de û destbiserkirina

wî hilgîrê wî peyamî bo Refsencanî ye ku xwe ji her cure destêwerdana li nav şerekê de ku li ser qorixkirina dezgeha birêveberiyê û parvekirina deshilatê ye dûr ragirin, û qadê ji bo rikeberên sereke vala kin. Li pîrsa rikeberiya bi Refsencanî re her hemû wate rêberî (û Eniya Paydarî) û aliyê binajoxwazên sunnetî hevhez in. Lê her yek ji wan li gor dîtingeha xwe ya taybetî û li ser rikeberiya bi hev re hewil didin, mifahê jê wergirin.

Helbet Refsencanî bi kiryar hêz û giraniya gefxwarinê tune, lê bi baldan bi valahiya heyî ya çavkanîgirtî ji têkşikana siyasetên hakim û bihêzbûna kirîzan, û zextên navnetewî ku îmkana tevlihevbûna hewkêşeyên niha û tehlûkeya ji kontrolê derketina wî, nîgeraniya ji rolê bihêze wî zêde dibe.

Nabe em ji bîra xwe bibin ku ew li gorî

Tecrobeya sala 1388'ê bi baldan bi keleke bûba kirîzên curbicur li ser yek, ku pêşîra wan girtiye û bi taybetî faktora zext û givaşê û pîlana hêzên mezin ji bo bandordanîna li ser bûyerên navxweyî ên Îranê, ew wek kesê margestî ji kindirê reş û sipî ditirsin. Li wê kirîzê de ji aliyekê Xamineyî heye ku riftarek taybet û dualî bi Refsencanî re heye: ji aliyekê ve hewcehî pê heye, û niha zêdetir ji her demê bi sedema vê ku ew wek yek ji bingehdaneerên rejîma wan û kesê cihê bawera Xomêynî xwediyê nîfûzek berçav li nav hinek

beşên ruhaniyên xeyrî dewletî û yan jî kêmtir dewletî û wek kesek xwedî ezmûn heye, her niha jî li nav hinek ji beşên borokrasî û karsazên dezgeha berfireh ya îdariya rejîmê xwedî nîfûz e.

Herweha ew kesek e ku di nav hinek ji welatên Erebiyê ên derdorê de xwedî hitbar e, û li çareserkirina kêşeyên baskên curbicur di nav deshilatê de jî ezmûnek baş heye. Ji aliyek din ve Xamineyî xwazyarê hebûna Refsencaniyê bêhêz û bê rêkxistin e ku nexwaze û nikare jî li ser riya hêz û deshilatê wî ya reha astengiyên saz bike.

Her eva ku me dît Xamineyî ji aliyekê ve ew ji serokatiya Meclîsa Xibrigan xist û ji aliyek din ve ew li posta serokatiya Korra Dîharîkirina Qazanc û Berjewendiya Nizamê de ragirt, Her bi vê sedemê ye ku heke em dibînin ku Xamineyî nahêle kes bi awayek rasterast êrîşî ser Refsencanî bike, lê ji aliyek din ve pêşiya şandina zarokên wî bo girtîgehê nagre.

Heke em bîr ji vê yekê bikin ku şikesta bernamên Ehmedîniyad li warên aborî û siyaseta derekî de, tê wateya şikesta siyasetên Xamineyî û lawazbûna otorîteya wî jî, jiber ku ew piştevanê sereke yê siyasetên dewletê ye, û li wir de ye sedema bingehîn ya dijayetiya bi Refsencanî re eşkere dibe. Lê her çî be Xamineyî hewcehî bi Refsencaniyê kontrolkirî û li jêr çavdêriya xwe de heye, bi taybetî ji bo rikeberiya bi kirîzan re. Li vê derbarê de usulxwazên sunnetî jî razî bi Refsencaniyê weha ne ku tenê roleke çareserker hebe.

Bîranîna şehîd Ebdulla Şerîfî

Roja 16'ê Rezbera evsal hejde sal bi ser şehîdbûna hevalê tekoşer û fîdakar, şehîdê serkirde Şehîd Ebdulla Şerîfî

re derbas bû. Di vê rojê û li sala 1373'an, di demê de ku desteyek ji kadr û pêşmergeyên komîte şaristana Mehabadê a PDKÎ ji bo karê rêkxistinî û siyasî li halê geştek siyasî de bûn li navbera gundên Kuran û Kawlana serê li Derawa Şekrawê ketin kemîna dujmin û her li yekem destrêja kirîgirtî û çaşên rejîmê de mixabin hevalê xevatkar Ebdulla Şerîfî endamê Komîteya Nawendî û berpîrsê komîte Şaristana Mehabadê şehîd bû.

Şehîd Ebdulla yek ji wan serkirdeyên şoreşvan û jêhatî bû ku baweriyek kûr bi xebata rizgarîxwazane a neteweya Kurd hebû. Gellek caran digot hêviya min ew e ku Kurdistan rizgar be û azadiya gekê Kurd li rojhilata Kurdistanê bi çavê xwe bibînim, her wek li beşek ji jiyannameya xwe de di vê derheqê dibêje: " herçend ku jiyana xweş e, lê dema ku hewce be em ji jiyana xweş ya gel re amade ne ku bimrin. Gellek min hêvî dikir ku rojekê ez li nîştimana xwe û nav gelê xwe de

Mutesem Nûranî

bi azadî û serbestî bijiyabam û min rizgariya gelê xwe bi çavê xwe bidîta".

Şehîdê serkirde herçend ki bi temen ciwan bû, lê kadrek xwedî ezmûn li qada xebatê de bû, wî dizanî ku dîrokê çî erkeke giran xistiye ser mila, lewra bi berdewamî mijûlî xwendin û jêhelbirina zanyariyên siyasî ên xwe bû. Li gel vê ku kadrek jêhatî ê rêkxistinî bû hewkariya beşa ragehandina hizbê jî dikir û gellek gotarên siyasî û edebî ên pîr nawerok û rojnama Kurdistan û Radyo dengê Kurdistanê Îranê

dinivîsî.

Bi şehîdbûna wî PDKÎ yek ji kadrên herî jêhatî li asta rêberî û siwarşakekî qada xebat û tekoşîna rojên dijwar ên xebatê ji dest da. Û kadr û pêşmergeyên PDKÎ yar û yawerek dilsoj û mandînenas ji dest dan.

Di rastî de ew yarê hejaran û hêviya hejarên gund û bajarên Kurdistanê bû, û xwezaya bilind û taybetmendiyên wî dilsojî û cesûriya şexsî û exlaqî, û serahet û pakiya wî nîşan dida.

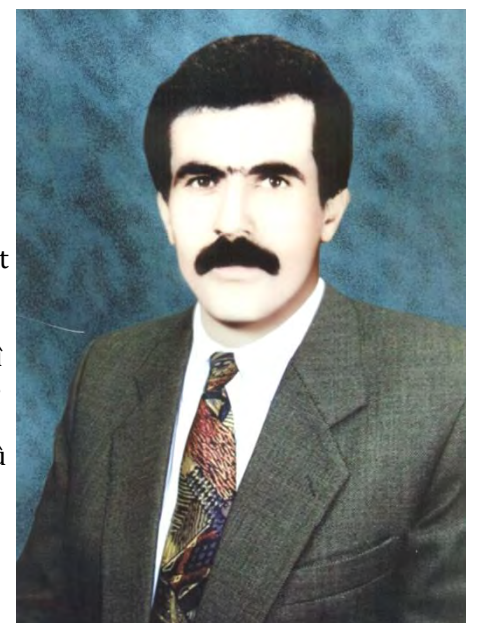
Wî qet ji riya rast la neda, û dijî boçûnên çewt û ne rast bû, ku dixeast partiya wî ji rê derxe yan xisarê bi piristîja partiya wî bigehîne. Her wek ew li jiyannameya xwe de dibêje: " her kes ku ji min hez dike, daxwza min ew e ku ji PDKÎ hez bike, û riya demokrat bigre pêş".

Wî serbarê vê ku bawerî bi rizgariya netewî hebû û li pêxema armancên xwe de canê xwe gorî kir, li dema xizmeta bi tevgera Kurd jî kadrek cihê bawera hevalên xwe bû. Bi xwe û bi exlaqên bilind ên xwe, cihê xwe li nav dilê wan de kiribû, jiber ku gellek birayane û dilsojane li gel kadr û pêşmergeyan riftar dikir.

Gelek kesan her tiştê xwe li cem wî bas dikir

û wek hevalû xemxwarê xwe lê dinêrî. Tevî vê yekê jî taybetmendiyên bilind wî ew qas zaf in ku nayên hijmartin.

Em serê rêz û hurmetê jêre ditevînin û her dem ew di dilê me de dijî, û armanc û boçûnên wî û tev şehîdên me, meşxel û çiraya riya tekoşîna me ne.

Şehîd Ebdulla Şerîfî

Komara Îslamî di navbera êrîş û gefan de

Arif Vêlzi

Hevdem digel belavbûnan nûçeya egera êrîşa leşkerî ya

Îsraîlê bo ser Îran û binkeyên etomî ên vî welatî, û hevdem digel birêveçûna mezintrîn manora deryayî a bi fermandeyiya Amerîkayê û bi beşdariya pitir ji sî welatên cîhanê di nava avên Kendavê de û herweha piştî gotinên balyozê Amerîkayê li ser Îsraîlê li dor egera êrîşa leşkeriya Îsraîlê bo ser Îranê û ji aliyek din ve, hereketên siyasî û leşkerî ên Amerîka û Îsraîlê li nav welatên cîran ên Îranê û komek belgeyên din, bûne sedema vê yekê ku berpirsiyarên payebilind ên siyasî û leşkerî ên Îranê, di ragehandinên giştî de, dijkiyarên tund ji xwe nîşan bidin.

Mihemed Elî Ceferî, Fermandeyê Supaya Pasdarên Komara Îslamî di gotinek xwe de ragehand ku dibe em hemû bo şer digel Îsraîlê amade bin û herweha em dizanîn ku dujminatiya

digel Îsraîlê bi tenê li riya şerê leşkerî bi dawî tê.

Nîgeraniya Îsraîl, Amerîka û bi giştî welatê rojavayî li dor pirograma navikî ya Îranê di vê yekê de ye ku hekî bêt û Komara Îslamî çeka etomî berhem bîne, bê guman dibe sedema pitir yaxûbûna wê li hember civaka cîhanî û navendên navnetewî û herweha eva jî dibe sedema serhildana pêşbirkêya berhehmanîna çeka navikî li navbera welatên herêmê de.

Hinek ji şarezayên karûbarên siyasî û leşkerî li ser vê baweriyê ne ku heya destpêkirina helbijartinên serkomariya Amerîkayê, Îran dikare bi dana bersivê erênî bi Obamayê li dor pirograma etomî ya xwe, şansê xwe yê dawî taqî bike û di vî haletî de jî Obama dikare piştî helbijartinan eger cardin bo vê postê hat helbijartin, hemû hewla xwe bide bo pêşgirtin ji egera êrîşa leşkerî ya Îsraîlê.

Lê weke xûya dike haya niha rejîma Komara Îslamî tenê gotubêj ne bo çareseriyê, belkû bi merema kirrîna dem bi kar tîne, û herweha pêka vê yekê ku Netanyahu piştî vê yekê ku Obama amade nebû hêla sor bo pirograma navikî ya Îranê bikişîne, bi xwe li korra Giştî ya NY de, ev hêla sor bo pirograma etomî ya Îranê diyarî kir, pir zehmete ku rejîma Tehranê bersivê erênî û cihê hêviyê bide civaka cîhanî.

Lewma hekî gefên Îranê, şerê leşkerî lê bikeve, bêguman berpirsiyarê sereke yê vî şerî ku encama wê her tiştek be, rejîma Komara Îslamî ya Îranê ye ku bi siyasetên xwe ên tevdanîkarane û destêwardana di nav karûbarên welatên heremê û guhnedan bi civaka cîhanî li dor pirsê etomî ya xwe, rê ji şerek weha re xweş kiriye.

Dayîka pêşmergeyek PDK Îranê li Urmîyê Koça dawiyê kir

Roja 7'ê Çiriya Pêşîn a Sala 2012'an, xanima "Nêrgiz Qasidî Fer" Dayîka "Weysî Mendan", Pêşmergeyê PDKÎ di temenê 64 saliyê de li gundê Rajana Urmîyê de koça dawiyê kir.

Xanima Nêrgiz, jinek nîştimanperwer bû û tim di

jiyana xwe de şanazî bi vê yekê dikir ku kurek wê pêşmergeyê PDKÎ ye û ji gel û neteweya xwe re dixebite.

Termê Nêrgiz Xanimê êvariya heman rojê li nava pêşwaziya gel, di goristana gundê Rajanê de bi axê hat sipartin.

PDKÎ şîn û serxweşiya xwe arasteyî malbat û kes û karên wê û birêz Weysî Mendan dike û xwe di xem û nerehetiya wan de beşdar dizane.

Riha wê şad be

Rojev

Ehmedînijad vê carê nexwest bîr û raya giştî tûj bike!

Şehab Xalidî

Mehmûd Ehmedînijad roja pêncê Rezberê bo heştîmîn car û

zêdetir ji her serkomarekî berî xwe - ku ew yek tê wateya hezkirina bê qas ya wî bona derketina pêşberî bîrûraya giştî - li Civata Giştî a NY de ew peyama pêşkêş kir ku li gor gotina navbirî piştî pêdeçûna hûr ji bo xwendinê hatibû amade kirin.

Peyama îsal ya navbirî berevajiyê salên pêşîn ne tenê hilgîrê komek pirsên kêşesaz nebû, belkû heta îşare bi pirsê pîr girîng wek Sûriyê jî nekiribû û pitir girîngî bi birêveberiya cîhanî, waneya exlaq, û hatina hezretê Mêhdî hatibû kirin ku li gor gotina Ehmedînijad navbirî wê tola belengazan ji zaliman hilîne û dadperweriyê li cîhanê de wê cihgir bike. Axavtinên navbirî ku hemû salê tenê bona mesrefa navxweyî û rakîşana bala xelkê Îranê bo aliyê dujminê ferzî ên wek Îsraîl, Amerîka û ... hwd, bona dapoşîna arîşe û kêşeyên bê qas ên navweyî ên wan bûn, lê îsal bi sedema vê ku ew li jêr zextek zêde de ne, serkomarê rejîma Îranê neçar bûy bona pêşgirtina ji geşekirina wan zext û guşaran wek

salên berê kêşeyan ji xwe û nîzama xwe re saz neke, belkû bi baskirina ji exlaq û cihgirkirina dadperwerî ku li rastî de ew yek tevî kiryarên wan nakokî heye, peyama xwe tijî bike.

Di rastî de mifahwergirtina ji tirîbona Civata Giştî a NY ku divêt bo baskirina li ser pirsên girîng ên cîhanî û navnetewî û herweha berevanî ji berjewendiya neteweyî ya neteweyên welatê wan be, bikaranîna bo baskirina li ser pirsên ayînî û baskirina ji hatina hezretê Mêhdî her ew hinde girîng û cihê qebûlê ye ku hemwelatiyeke Amerîkayî li cem rêberê nizamê wate Elî Xamineyî bas ji azadî û demokrasîyê bike.

Di nav serkomarên pêştir ên rejîma Îranê de jî tu yek ji wan, ji vê tirîbona girîng ya NY bo berevaniya ji berjewendiya netewî a neteweyên Îranê mifah wernegirtine û tenê bîr ji çawaniya parastina deshilata xwe kirine.

Recayî bas ji çawaniya hatine ser karê a nîzama xwe û serkevîna xebata bi dijî şa dikir, Xamineyî bas ji alîkarî û hemdestiya Amerîka li gel hikumeta Be's a Îraqê û Xatemî jî bas ji anîna azadiyê bo xelkê welatê xwe û baskirina ji gotubêja şaristaniyê dikir ku bi wan dirûşman karî temenê rejîmakê dirêj bike ku weha xelkê welat xistiye tengaviyê de ku kes nekare hewayê azad hilmije.

Bi hêviya vê yekê ku rojekê xelkê welatê me bikarin nûnerê rastîn ê xwe bo nawendeke weha girîng a cîhanî bişînin ku bikare hêjayî nûneratîkirina xelkê xwedî şaristaniyê û pêşewtî ê welatê me be û bikare berevaniyê ji berjewendiya tewaya gelên belengaz ê welatê me bike.

Jin di civakên Îslamî de

N: Meryem Mehdewî
W: Arîf Vêlî

Di rastî de tund û tûjiya li dijî jinan ji dewrana pêgiraniya wan ve dest pê dike, di vê demê de ku dayik û bav daxwaz dikin ku zarokê wan kur be û dibêjin; hêvî dikim ku zarok keç nebe.

Yan jî seba keçbûna xwe, li ser zext û givaşa bav û hinek caran jî li ser îzna dayikê zarokê di zikê xwe de, li ber xwe dibin, û gelek caran jî piştî jidayîkbûnê tê şikandin û dikeve ber pêlên ferq û cudahiyan û heya dawiya jiyana xwe seba kevneşopiyên Îslamî û civakî di gel astengên zaf berbirû dibe.

Pênaseya tundûtîjiyê
Tundûtîjî riftarek e ku bi merema gehandina xisarên leşî, derûnî, sepandina astengên malî, rêgirtin ji pêşveçûnên karî û xwendinê, rêgirtin ji şiyandê take kesî û ...hwd, li hember kesek din tê kirin. Serdemên sereke yê rûdana tundûtîjiyan vedigere ser ferq û cudahiyan cinsî û wekheviya jin û mêran di tewahiya babetên jiyandê de, ji mal û malbatê ve bigre heya babetên hiquqî û civakî.

Curên tund û tîjiyên li dijî jinan
Tund û tîjiyên leşî ên êşkere: Di vî haletî de jin

dikeve ber lêdana bi awayên cur bi cur.

Tund û tîjiyên cismî ên veşartî: Di haleta nihênî de jin ji mal tê derxistin, di demên nîva şevê de, yan jî lihevdana derî û pencereyan bi merema çêkirina xof û tirsê di dilê wan de, û têkdana sivik û maseya nanxwarinê û herweha şikandina alaw û tiştên nav malê.

Tund û tîjiya li dijî jinan gelek alî û hewzeyan bi xwe ve digire, lewma em dikarin ev kiriyara qirêj bi ser sê desteyan de parve bikin:

Hewzeya malbatî û jiyana taybetî

Hewzeya civakî (cihên kar, xwendin û cihên giştî)

Ji aliyê dewlet û binyatên fermî ên deshilatê

Di çarçoveya deshilatê dewletê de, tund û tîjî ji riya pesendkirina yasayên pir ji ferq û cudahiyan şikêner li dijî jinan û sehmiyebendiyên cinsî û pêkanîna

asteng û arêşeyan li ser riya beşdariya jinan di warê yasadananê de, û herweha beşdarî di biryardanên biçûk û mezin ên siyasî, civakî, abûrî û çandî, yan ji di girtîgeh û zîndanên tê birêve birin. Xala balkêş ew e ku di zîndan û girtîgehên de, serbarê vê ku jin weke mêran tên îşkence û serkutkirin, mixabin seba jinbûna xwe dikeve ber destdirêjî û azarên cinsî.

Yek ji sebebên tund û tîjiyê vedigere ser hebûna hêza mêran ji aliyên abûrî, siyasî, çandî û civakî di malbatê de, û vê yekê jî peywendiyek rasterast di gel yasayên pir ji tundûtîjî di civaka Îranê de ye û emniyeta jinan di malbat û civakê de dixwe metirsiyê de.

Bo mînak li gor Yasaya Bingehîn ya Îranê, jin dibe peyrewiyê ji mêr bike, bi vê wateyê ku heke jin pêrewiyê ji mêrê xwe neke, mêr dikare jinê neçar bi pêrewîkirina ji xwe bike û herweha ji hinek aliyên ve yasa îzna mêran dide ku jina sixeyî ji xwe re hilbijêre û diyarîkirina şewaz û çawaniya

peywendiya di navbera wan de jî, di destê mêran de ye, û di vê haletê de jinê tu deshilatek bi ser cestayê xwe de nine û gelek caran dibe sebeb ku peyrewiyê ji mêrê xwe neke û ew jî dibe hokarek sereke ku mêr daxwaza telaqê bike û li gor yasayê mêr dikare marehiyê nede û bi vî awayî tund û tîjî li hember jinan yasayî dibe.

Di civakên rojhilatî û Îslamî ên weke civaka Îranê de, di bin siya yasaya bingehî de, jin dikeve ber lêdanê û di hember de mêr nahê cezakirin, di yasayê de mafê du canî û mafê cinsiya wan bi awayek berfireh hatiye bînpêkirin û herweha jin ji ferq û cudahiyan cinsî weke nebûna mafê telaqê, mafê qezawetê, şahidiyê, mafê hilbijartina kar, derketin ji welat bi bê îzna mêr, wekhev nebûn di warê dana mîrat û naberamberî di yasaya cezadanê de bi awayek berfireh êş û eleman dikişînin.

Qetlên namûsî jî, cureyek din ji tundûtîjiyan e ku bi piştevaniya yasayê tê encamdan, di yasaya Îslamî ya sizadanê de, mirov di hinek rewşên xasmanî de dikare dest bavêje kuştina jinê bê ku bête sizadan.

Bo mînak di madeya 630 ya yasaya cezadana Îslamî de hatiye ku heke mîrek jina xwe di halê zinayê de bibîne, dikare di heman demê de jina xwe bikûje.

Tund û tîjî li dijî jinan weke diyardeya herî qirêj ku sembola ferq û cudahiya cinsî di civaka Îranê de ye, vedigere bo kêmasiyên ferhengî di civakê de ji aliyekê û ji aliyê din ve jî, piştevanî nekirina yasayê ji jinên ku dikevin ber tund û tîjiyan ku encama wê jî dibe ew ku li hember wan kiriyarên nemirovî de xwedî sebr û tehemûl be û jiyana xwe gorî sunet û yasayê Îslamî bike.

5^ê Oktobr roja cîhaniya Mamosta

Roja 5^ê Oktobrê, roja Cîhaniya mamosta ye. Ev roja han di sala 1994^ê de, ji aliyê UNSCO'yê ve hate diyarîkirin. Di biryarnamê ku ji aliyê UNSCO'yê ve hatibû pejirandin, ev roja han weke sembola xebata ji bo zêdekirina koalîtiya perwerdeyî û herweha koalîtiya kar û jiyana mamostayên welatên cihanê ye. Ev roja han di sala 1373'an a rojî de ji aliyê dewleta Mihemed Xatemi ve bi şeweyeke fermî hat naskirin.

Ev roja han di rewşekê de li Îranê tê lidar xistin ku rêxistinên mamostayan bi

daxûyaniyên curbicur, guhnedan bi daxwazên mamostayan û herweha bo bidestveanîna jiyaneke baştir û perwerdeyek serdemiyane, di xwendegehan de ku ji kêmiya bûdceya Wezareta Perwerde û Hinkirinê çavkanî digre, rexne dikin.

Mamostayên Îranê niha di rewşek nebaş de ne, û neçar bi encamê dana karên herî zehmet in, bi xasmanî mamostayên ku dersê dibêjin. Mamostayê ku dersê dibêjin di rewşek pir xirab de ne, û herweha di herêm û navçeyên dûrdest de kar dikin, lê ne destheqek baş hene û ne jî pêşerojek baş li warê aborî de.

Gellek ji wan heta Bîmeya Dermanî jî bi wan re rewşa nahê dîtî. Eva di demekê de ye ku her mamostayek dibe di warê dahat û rewşa aboriya xwe de xatircem be û bikare zanyariyên zanistî ên rojev bi dest bixe û bi wan zanyariyan dersxwanan bi awayê herî baş perwerde bike.

Rejîma Sûriyê gefa girtina dibistanên Kurdî xwar

Pêka rapora Malpera "Dengêfrînê" rejîma Sûriyê gef ji Kurdan xwar û ji wan xwest zimanê Kurdî rakin û perwerde bi zimanê Erebi bê dayîn.

Li gor jêderan hemî dibistanên seretayî ku di qonaxa nû ya perwerde de ji aliyê Kurdan ve kiribûne Kurdî, bêne rakirin û perwerde dubare bibe zimanê Erebi, yan jî dê ew dibistan ji aliyê Wezareta Perwerde ve bêne girtin.

Îsal di destpêkirina qonaxa nû ya perwerde de zêdeyî 20 dibistanên seretayî bi zimanê Kurdî dest bi perwerde kiribûn û hemû dirûşme û sirûdên girêdayî Beisiyan hatibûn rakirin.

Hinek ji wan Dibistanan ji aliyê meclîsa Kurdî ve û hindek jî, ji aliyê Partiyên Kurdî ve hatibûn vekirin.

Fethullah Xûbayî:

jin û zarok û pîr û ciwanan pêşwaziyek gellek baş ji me dikirin, lewra me digot ku divêt li xebat û tekoşîna xwe de, em hêjayî vê hezkirina wan bin

Ez Fethullah Xûbayî sala 1346'ê li gundê Bereso ya ser bi herêma Somayê ji dayîk bûme, navê bavê min Ehmed naskirî bi Ehmed delo ye, û ji sala 1359'ê ve, bi awayek fermî min pêwendî bi PDKÎ re girt, û ji vê demê pêve heya niha ez di nav refên şoreşê de me.

Nasyariya min bi PDKÎ re vedigere ser hizbîbûna malbata min, ji ber vê yekê ku malbata min bi PDKÎ re bûn, û herweha birayek min bi navê Efendî Xûbayî di sala 1359'ê de şehîd bûye.

Fethulla Xûbayî derbarê jiyana pêşmergeyê weha ji me re axivî: "jiyana pêşmergeyê tê wateya qebûlkirina zehmetiyan.

Ew sextî û zehmetî bona vê yek ne ku li pêşerojê de gelê me bextewer be û jiyaneke baş hebe. Gellek caran hevalên me li rex me, li çeperên berxwedaniyê de şehîd dibûn, şehîdbûna wan em pitir han didan bona berdewamiya xebat û tekoşînê".

Fethulla Xûbayî herweha dibêje, dema ku li sala 1368'ê de ez li gel pêşmergeyan çobûme

Dema ku Dr. Qasimlo hate şehîdkirin, vê bûyerê ez gellek xemgîn kirim û wek her kurdekî din bandor li ser min danî, lewra min biryar da ku riya wan şehîdan bitaybetî a şehîd Dr. Qasimlo bidomînim

herêmê, li wan gundên sînori ên Turkiyê de hinek xizmên me hebûn, ku wê demê wan xizmên min daxwaz ji min kirin ku ez herme cem wan û li PDKÎ veqetim, lê her di vê salê de bû ku Dr. Qasimlo hate şehîdkirin û vê bûyerê ez gellek xemgîn kirim û wek her kurdekî din bandor li ser min danî, lewra min biryar da ku riya wan şehîdan bitaybetî a şehîd Dr. Qasimlo bidomînim, û heya niha jî ez di nav refên PDKÎ de xebatê dikim.

Em neteweyek in, ku bi sala ye li jêr zulm û zordariya dujminan de dijîn û welatê me hatiye parvekirin, divêt em bona azadiya Kurdistanê berdewan bin li ser xebat û tekoşînê.

Navbirî herweha derheq pêşwaziyê xelkê Kurdistanê ji pêşmergeyan dibêje: "

Kurdistanê ji me nebaya, tu caran me nedikarî weha li kar û xebata xwe ya pêşmergeyê de serkevtinan bi ser dujmin de bi dest bixin.

Fethulla Xûbayî derheq beşdariya xwe di şerê herî navdar ê li Kurdistanê de, wate şerê Ceterê li bakûra Kurdistanê Îranê de weha dibêje: " Rejîma Îranê li sala 1363'an de, li bakûra Kurdistanê Îranê de xwe amade dikir da ku derbek dijwar li pêşmergeyên PDKÎ bixe, eva bû ku dema zanî em li Ceterê de ne, bi hêzek zaf ve êrîşî ser herêmê kir.

Li encama bersivdana me bi vê êrîşa hêzên rejîmê, zêdetir ji hezar kesî ji hêzên rejîmê hatin kuştin û birîndarkirin, lê ji hêza pêşmerge jî 13 kes şehîd bûn û tevî karwanê

Foto: Kavûs Ezîzî

Ji aliyê rastê ve: Fethullah Xûbayî, Rostem Cehangîrî, Kerîm Îsmailî, Menaf Pezîrî, Eyaz Sehayî, Mêhran Îbrahîmî

pêşmerge ji aliyê gel ve pîr tê hezkirin, û navekî muqedes e, ji ber ku ew canê xwe di riya azadiya gelê xwe de gorî dikin.

Dema ku bi rastî em diçûne nav gelê xwe de, jin û zarok û pîr û ciwanan weha pêşwazî ji me dikirin, ku me jêve bû em divêt li xebat û tekoşîna xwe de hêjayî vê hezkirina wan bin. Wan wek zarokên xwe em himbêz dikirin û wê reftara wan moralek bê qas dida me.

Wan heta kincên me dişûstin, xwarin ji me re amade dikirin, û birîndarên me bi me re derman dikirin. Lewra heke piştewaniya xelkê

sorxelate hizb û gel bûn.

Di rastî de ew şer şereke gellek dijwar bû û berxwedaniya pêşmerge li vî şerî de êdî wek hemaseyekê tê baskirin, û baskirina ji hûrdekariyên vî şerî hewcehî bi demek zêde heye ku li vê hevpeyvîna kurt de ez nikarim hemû hurdekariyan bas bikim.

Lê komara Îslamî di vî şerî de şikestek weha dijwar xwar ku li ciyê vê ku hêza pêşmerge ji xebat û tekoşînê mandî, û bê hêvî be, berevajî bi piştewaniya xelkê xebatkar ê Kurdistanê hêvîdartin ji berê biryara xebatê da".

Evîna Zarokên Çiyê

Dagîrkeran, dagîr
kiriye hambêza dayîka
min
Reş kofî girêdeye xaka
min!

li şûna barana Nîsanê
Agirê dojhê dibarînin li
zeviyê warê min
bi hovîfî binpê dikin û
diçilmisînin
Sorgulên baxçê bihiştê
min,

wêran û talan kirin
hêlîna zarokatiya min
Koçber kirin evîn
û dildar xwînê bûn
Îro jî dixwazin hêviyan
tune bikin

lê divê bê zanîn
Cûdî bû li hemberî
tofanan,
hêvi di hambêza xweda
diparastin,
li dîji fermanên xwedanê
tofana mirinê

Vayê ji nû ve avis dibe,
Axa zarokên çiyê,
bi Tîrêjên Rojê sorgul
dipişkivin,
bi Tîrîfîyên bayê bakur
Govende digerin ,
xwedawenda evînê
me sund xwariye,
bi ayetên Zend Avesta
bi Agirê Zerdest
û em carek din!
Sund dixwin bi
germahiya Rojê
bi eşq û evînê dayîka
nîştiman

ku emê li ser serên te
reş kofiyê rakin
û bi sorgulên ku bi xwîna
evîndarê xakê rengîn
dibin, û
bi kenê çavên te bêhna
dilê xwe bişkînin
Emê nehêlin ku tu bibî
Dojeh
tu wê bibî Bihuşt bimînî
hambêza te wê ji bona
zarokên
Çiyayê timî hêlîn be....

N: Îdrîs Gengeç

Şaristana Bîcar

Mecîd Cinîkanlû

Bîcar yek ji Şaistanên din yên Parêzgeha Sinê li Rojhilatê

Kurdistanê ye. Rûberê Giştî yê Şaristana Bîcarê 7730 Kîlômêtra çar gûşe ye, û Xwediyê 288 gundan e. Şaristana han ji aliyê bakûrê rojhilat tevî Parêzgeha Zencanê, li aliyê bakûrê rojava tevî Tîkabê, li başûr tevî Qorwê û li bakûrê rojava tevî Parêzgehên Hemedan û bajarê Sinê hasînor e.

Herêma Bîcarê, herêmekî çiyayî û pitir ji yek ji Sê a rûberê giştî yê Şaristanê çîya ne. Navê kevin yê Bîcarê Bîd Zar bûye. Dîrokzan sedema binavkirina vê yekê jî ji bo vê yekê vedigerînin ku li serdemê Nasîredîn Şahê Qacar de, biryar wisa bûye ku hin fermanên dewletê li şevê bihên bilavkirin, lê sibêzû hemû xelkê bajêr ji fermanan haydar bûne û seba vê yekê jî navê bajêr bi Bîcar hat binavkirin.

Hin kes jî li ser vê baweriyê ne ku Bîcar bi wateya Sebzî û Giya tê, û Heft Bîcar ku Xwarinekî herêmê ye ji heft çiyayan pêk tê. Eger wisa be Bîcar bi cihê Bax û Sebziyan tê gotin ku ji bo cêjin û şahiyên Hozên Kurd wek cihekî baş tê dîtin, û bi taybetî ji ber wê yekê ku Bîcar li berbiniya çîya û li cem Kanî û çemên xweş hatiye çêkirin û ev yek jî bûye sebebê avedaniya herêmê û xelkê zaf ji bo aliyê xwe rakêşa ye.

Herêma Bîcarê bi çiyayan hatiye dorpeçkirin û li herêmê de çiyayên wek: Hemze Erebi, Niqare, Badamistan, Zaxe, Nisar, Şaha, Çeng Elmas û ... hene ku li wan çiyayan gelek cureyên balinde û ajelên kervî jiyanê dikin û herwisa li wan çiyayan gelek çiyayên xwarinê hene ku gelê herêmê jê mifahê werdigirin

Li herêmê de pitir ji 60 asewarên dîrokî hene ku piraniya wan seba siyasetên şaş yên Komara Îslamiya Îranê li hemberî Netewa Kurd li halê jinavçûnê de ne, û gellek ji wan asewarên dîrokî bi destên çete û kesên ser bi dewleta Îranê hatine talankirin û ji bo welatên Ewropî û cihên din hatine şandin

û gellek caran jî ji bo firotinê ji bo bajarên wek Zencan û Sinê tên şandin.

Çiyayên herêmê cihekî gelek baş ji bo pezdaran e û li demsala havînê ew çîya dibin cihê pezdaran herêmê û dever hemû dibe cihê zozan û warên Werzêrên Kurd.

Li nava bajarê Bîcarê ku bajarekî gelek mezin nîne, nêzik bi 68.386 kes jiyanê dikin. Li pişt bajar û derdora bajar bi sedan Bax û Baxçe hene ku bajar li hembêz girtine .

Kurdên ku li Bîcarê jiyanê dikin li gelek hoz û eşîrên Kurdan pêk tînin lê bi xweşî ve bi salane bi hevra jiyanê dikin. Kurdên herêmê hemû

Musilman in û hin ji wan Şîe û yên dinê Sunnî ne . Tê zanîn ku berî Şoreşa Îranê a li sala 1975'ê li wê herêmê de gelek Yehûdî û Mesîhiyan jiyan kirine ku ew yehûdî piranî li ber zext û zoriya dewleta Îranê bo Îsrailê rewiyan û li wir akincî bûn. Mesîhiyên li Bîcarê piranî ji bo bajarên mezin yên Îranê wek Tehran û Îsfahanê çûn û li wir akincî bûn.

Li herêma Bîcarê wek hemû bajarên din yên Kurdistanê rejîma Îranê her ku diçe dixwaze li navbera gelê herêmê alozî û pevçûn hebe û seba vê yekê gelek car li hestên mezhebî yê xelkê mifahê verdigire. Li rojhilata Şaristana Bîcarê hin Tirk dijn ku li wir akincî

Li herêma Bîcar gelek asewarên kevin û dîrokî jî tînin dîtin ku em dikarin îşarê bi wan cihan bikin: Kela Mezin a Qûm Çeqa, Pira dîrokî a Selwat Abad û... hwd. Li herêmê de pitir ji 60 asewarên dîrokî hene ku piraniya wan seba siyasetên şaş yên Komara Îslamiya Îranê li hemberî Netewa Kurd li halê jinavçûnê de ne, û gellek ji wan asewarên dîrokî bi destên çete û kesên ser bi dewleta Îranê hatine talan kirin û ji bo welatên Ewropî û cihên din tînin şandin.

Herêma Bîcarê seba av û hewayê xwe yê bedew xwediyê cihekî gelek xweş e û ew yek jî bûye sebeb ku li herêmê zaf seyranga û cihên geryanê bihên avakirin. Seyrangehên wek bajarê Lîstîkê û derdora Çemê Bîyanlo, Serab û Text li cihên herî xweş yê bajarê Bîcarê ne ku pitir li demsala havînê mifahê ji wan cihan werdigirin.

Li nava bajêr de jî gelek bazar û cihên din hen ku gelê herêmê li wan mifahê distîne. Li bazarên dîrokî yên Bîcarê em dikarin Îşarê bi Bazara Kevin ya Êftixar Nizam, Qeyseriya Salar, Emîr Toman û çendîn Bazarên din bikin ku karê dabînkirina hewcehiyên rojane yê xelkê herêmê dikin.

Kurdên li herêma Bîcarê Cêjina Netewî ya Newrozê bi awayekî gelek ciwan rêvedibin û li roja Newrozê hemû diçin bo derveyî malan û ciwan û zarok jî li gellek cihan Eydanê werdigirin.

Her wiha Kurdên herêmê rê û resmên mezhebî wek Mewlûd û cêjinên wek Remezana û Qûrbana jî birêve dibin.

Agiri

Duheftinayek siyasi, civaki, çandî û hunerî ye
Ku Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê diweşîne

www.kurdistanmedia.com/kurdi

Navenda bingehîn ya xebata Agiri li Kurdistanê ye.

Navîşana derveyî welat:

AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 -FRANCE

E - Mail: agiri2003@hotmail.com

agiri2003@gmail.com, rojnamaagiri@gmail.com

Çend dîmenên Kongireya 15'ê a PDKÎ- Başûrê Kurdistan, Koye

